

A macskák 1001 élete

1

Tél volt, sötét és barátságtalan.

A fickó karórája kettes számrendszerben mutatta az időt. 11:32 volt. Tibikének magyarázta. Tibike a 10:30-as vendég, nyugdíjas tűzoltó. 11:32-kor már azt se tudja, hogy a világon van. De nem menne haza, amíg a pulton el nem alszik. Tibikét még soha nem hallottam beszélni. Szerintem néma. Abban sem vagyok biztos, hogy tényleg ez a neve, de a váltótársam állítja, hogy egyszer látta a személyijét, azóta Tibikézzük.

A férfi, amikor belépett a kocsmába, úgy bámult bele a pult mögötti tükörbe, mintha keresne benne valamit. Nézte a saját arcát azzal a szinte világító tekintetével. Farkasoknak van ilyen szeme, vagy macskáknak. A legtöbb vendég itt nem nézegeti magát. Egy ilyen dokkmunkás sapka volt rajta, narancsszínű felirattal: PANTERA. Gondolom, valami zenekar. És hosszú ballonkabát, erre is emlékszem, mert a jobb kezét a ballonkabát mögött tartotta. Úgy nézett rám, mintha ott se lettem volna. Ráncos volt az arca, és mosolytalan. Nem esett a hó odakint. Akkor azt gondoltam, biztosan nem lesz fehér karácsonyunk.

10

A szeme sarkából látja, hogy a rajzolt szemöldökű, nagydarab csapos nő a tükörből figyel, mint minden más vendéget is.

100

Az idegen felhajtotta a whiskyt. Az arca eltorzult.

Észrevette, hogy a kabát alatti jobb kezét figyelem.

101

A sárga házfal tövében hatalmas gyomok. A vörös nap lustán gördül a horizonton túlra. Három kismacska fürdőzik a napfényben. Három gyereket lát. Az egyik ő. A másik hasonlít rá, kicsit idősebb, a bátyja. A harmadik egy lány. Szurokfekete haja a szemébe lóg.

110

Aztán a férfi beszélni kezdett Tibikéhez. Én úgy tettem, mintha olvastam volna.

1000

Nem szeretem a fegyvereket, a késeket főleg nem. Sosem szerettem. A légynek sem tudnék ártani. Nem szeretem a késeket. Rosszul vagyok tőlük. Ahogy csillognak. A fanyél tapintása. Minél nagyobbak, annál jobban lehet bennük látni az arcunkat. Maga tudna ölni? Megölni valakit? És ha azt mondják, hogy nem kap érte büntetést, akkor sem? Képes lenne rá? Ne vágja rá, hogy nem! Nem tudhatja! Képes lenne lemészárolni embereket, ha nembogy nem járna érte büntetés, de meg is dicsérnék érte?

1001

Bátyjáé a balta, övé a kalapács. A szerszámoskamrából, ahol a sóderkövekkel szikrát pattintottak a sötétben. Az unokatestvérük a fekete hajú lány. Az ő állatai vannak eltemetve a kert földjében.

A teknőc, a hörcsög, az aranyhal sírja a sárga házfal mellett. A kismacska megkarmolta a lány kezét. Most meg kell halnia.

1010

A férfi lehajtotta az italát.

Én nem akarom bántani. De megkért rá.

Tibike üveges tekintettel nézte a férfit, mintha figyelne. Szerintem már a nevét sem tudná megmondani ilyenkor. A férfi egyik keze még mindig a kabát alatt. Mintha mozgott volna.

Kérdezze meg, mennyi az idő? – fordult Tibikéhez hirtelen, és levette a dokkmunkás sapkát.

Tibike csak nézett rá mákonyos tekintettel.

Tessék, ennyi – és büszkén mutatta a férfi a karóráját.

Tibike próbálta értelmezni, amit lát. Aztán hamar feladta, legyintett, és inkább belevitt a fröccsébe.

Nem tudja leolvasni, mi? Kettes számrendszer. Odabent, a cégnél pedig... Mindegy. Látja, én nem vagyok agresszív, nem tudok senkit bántani. Főleg nem ártatlanokat. Maga szerint Isten számon tartja az állatokat is? Vagy igen, vagy nem. Ugye? Ez a két lehetőség van, nem igaz?

1011

A nagymama adja kezükbe a szerszámokat, de nem biceg velük, ő inkább a sorozatát nézi a hűvös, fanyar szagú szoba mélyén. A nagymama egy háromszög közép-pontjában áll. A háromszög sarkain egy esküvői torta, egy *Biblia* és egy légycsapó.

1100

14

Ahogy körbeölelte és megsimogatta az alkohol, a férfi kezdte elfelejteni, miért van itt. Láttam rajta. Ő azt se tudta, hogy a világon vagyok. Kért még egyet. Kitöltöt-

tem, odaadtam neki. Csak az egyik kezét használta, a másik a ballonkabát alatt mintha megint mozgott volna. Észrevette, hogy a letakart kezét nézem. Izzadni kezdett, a másik kezével törölte meg a homlokát, aztán felhajtotta az italt.

1101

Meg kell találniuk a korcsok fészket. Mert megkarmolták a kislányt. Lehet, hogy veszettek. A gyerekek a nagymama eligazítását hallgatják.

1110

Pedig ő hisztizett annak idején, hogy fogadjuk be. Az iskolaudvaron találták. Ő hisztizett, még verekedett is a többi kölyökkel. Be is hívtak érte. Az egyikük állította, épp ilyen macskájuk volt nekik is, mint ez a kóbor kis dög. A lányom persze nem hagyta magát. Most pedig azt akarja, azt akarja, hogy öljem meg. Én mindig kiküldöm a családtagjaim, ha kenyeret szeletelek, vagy bármit. Ha éles kés van a kezemben. Nem bírom elviselni a gondolatot, hogy bajuk eshet. Hogy bármi bajuk esik... Nekem csak ők számítanak. Ölni tudnék értük.

1111

A ballonkabátja alatt mozgás, kihúzta a kezét. Egy bőrtáska, a bőrtáskából pedig csakhamar egy kismacska dugta ki a fejét. Nem szeretem a macskákat, allergiás vagyok rájuk. De ilyen szép kis vackot még nem láttam.

10000

A kismacskák védekeznek. Kétségebeesetten futkároznak ide-oda, főleg miután az egyikük kapott a fejére egy kalapácsütést. A bátyja volt talán, vagy az unokatestvérük, a hollófekete hajú lány. De az állatok valamiért csak a fal tövében menekülnek, nincsen nehéz dolguk a gyerekeknek. Elmenekülhetnének, ha a kert felé futnának a magnólia bokrok felé, soha nem találnák meg őket a gyerekek. Vagy akkor kezdődne csak az igazi fogócska? Mindegy. A macskák pánikba esnek. Valamelyikük beszalad egy nagy lapulevél alá, a gyerekek először a baltával próbálkoznak. A lapulevél lyukain beáramló fény... ahogy felszeletelte a remegő macskakölyköt fényre és árnyékra. Aztán valamelyik gyerek, ő vagy a bátyja, esetleg az unokatestvérük, akinek a halott kisállataival van tele a kert földje, eldob egy fűrész a macska irányába. Jó dobás volt, örülnek. Még maradt egy.

10001

Mi is a neve? Tibike? Én Tibornak hívom, ha nem bánja. Tudja, rám mindenki furcsán néz. A feleségem egész családja hülyének tart. Egyszer láttam, ahogy a lányom a barátnőinek mutatja a Facebook-profilomat. Két kép van fent. Tulajdonképpen egy kiránduláson készült a két kép, azt töltöttem fel, én már nem tudom,

miért. Ezen röhögtek, meg a kabátomon. Ezen a sárga kabáton. Pedig szeret a lányom. De röhejesnek tart.

Meg a feleségem is, habár ő van szanatóriumban, nem én. Vagy ő, vagy én.

10010

A férfi a pultra tette a macskát, remegett a keze. Tibike lassan simogatni kezdte. Arcára buta vigyor telepedett.

10011

Hogy lehet ilyen aranyos? Igaz? Én nem tudnék senkit se bántani. Amikor szeletelek valamit a konyhában, mindenkit kiküldök. Nehogy véletlenül bajuk essen. Nincs pisztolyom sem.

10100

A gyerekek, a két fivér az unokatestvérükkel, miután végeznek a macskákkal, visszaviszik a szerszámos helyiségbe a fűrész, a kalapácsot és a baltát is. A szerszámosnak az ajtaját néha magukra zárták azelőtt, a kertben lévő sóderhegyből szedtek köveket, azokat ütötték egymásnak, hogy szikrázzanak a sötétben. A fekete hajú lány fekete hajú apukája nem örült ennek a játéknak, tüzet csinálnak, leég az egész ház. A gyerekek szerették látni a sötétben a szikrákat. Mintha tűzijáték lenne, tényleg épp olyan, csak sokkal érdekesebb. A nagymama kijön a verandára. Mindjárt jönnek értetek, mondja. És így is lesz. A fiúk szülei megérkeznek, adigra a tetemetek a nagymama kidobja, a véres sárga házfalat leönti egy vödör kútvízzel. A gyerekek csendesek. Amikor meglátják szüleiket, odaszaladnak hozzájuk megölelni őket. *Jól viselkedtetek, srácok? Kérdezi tőlük az apjuk. Apa, megöltünk három kismacskát, de azért, mert bántották Sárát, Lívia néni mondta, hogy meg kell tenni. Megkarmolták...*

Azt hiszik, ki fognak kapni. De a szüleik csak mosolyognak. *Akkor jól tettétek, Tibike.* Ezt mondja az anyukájuk.

10101

Most meg azt mondja, nem kell neki. Hogy vigyem, ahova akarom. A feleségem allergiás lett rá. Amikor kiengedik a dilibázból, odabaza is dilibázat csinál. Üssem agyon, mondja. Vagy hagyjam az erdőben. Nem érdekli. De én nem tudom megölni. Az is eszembe jutott, hátha kilencszer kell megölni. Egyszer sem tudnám.

10110

Tibike simogatja a macskát. Ilyenkor már totál káó. Látom, hogy közben sír. A balkonkabátos meg engem néz. Remélem, hamar elhúznak a francba a macskával együtt. Utálok a macskákat.